

Dekanat Lida Jest jedną z najstarszych parafii rzymsko-katolickich dekanatu. Tutaj, w posiadłości wielkksiążęcej (kiedyś starostwo z zamkiem), król Kazimierz Jagiellończyk w 1486 r. założył kościół parafialny pod wezwaniem świętego Jerzego Męczennika (Zwycięzcy). Nowy budynek kościoła pobudowano w 1505 roku. W 1553 r. Mikołaj Radziwiłł Rudy, hetman Wielkiego Księstwa Litewskiego i ówczesny władca Bielicy, przystosował świątynię pod zbiór kalwiński, ale do połowy XVII w. parafia się odrodziła. Od tego czasu aż do 1832 r. przy kościele działała finansowana przez Sapiehów rezydencja dominikanów z klasztoru w Jelni, a także szkoła parafialna.

W 1787 r. z funduszy generała wojsk polskich Ignacego Morawskiego w bielickiej rezydencji wzniesiono nowy kościół drewniany poświęcony przez dominikanina ks. Franciszka Kantowskiego z pozwolenia biskupa wileńskiego Ignacego Jakuba Mosalskiego w tymże roku. Była to wspaniała dwuwieżowa świątynia trzynawowa z transeptem w stylu barokowym. Dach czterospadowy, kryty gontem; nad prezbiterium mieściła się sygnaturka. Wnętrza zdobiło pięć ołtarzy: główny z obrazem Pana Jezusa, boczne – Matki Bożej Różańcowej, św. Wincentego z Ferrari, św. Tekli, św. Antoniego.

Obok kościoła stała trzykondygnacyjna czworoboczna drewniana dzwonnica, kompleks kościelny był otoczony płotem drewnianym. Po lewej stronie od wejścia na teren przykościelny, przed cmentarzem stał zegar słoneczny. Właścicielami kościoła nadal byli magnaci Radziwiłłowie, o czym w kościele przechowywany był dokument od 14 czerwca 1696 r. † W 1832 r. z powodu zamknięcia klasztoru dominikanów w Jelni zlikwidowano i rezydencję zakonu w Bielicy. W 1837 r. kościół przekazano prawosławnym i 20 lutego 1840 r. świątynia została konsekrowana jako cerkiew prawosławna pod wezwaniem Świętego Ducha, która otrzymała status przypisanej do cerkwi zbłańskiej. Podczas przebudowy nad wieżami i środkiem świątyni pojawiły się główki w kształcie cebuli.

Bielica

Wpisany przez Паводле архіва Гродзенскай дыяцэзіі
01.05.2016 00:00

